

10 Cts. || Setmanari Satírich. - REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ S. RAMÓN, 6—Litografia Repartirà trompades cada setmana. || Cts. 10

LA NOSTRA LÀMINA

Es una làmina tràgica; l' assumptu es horripilant donchs es tracta com ja veuen d' una pena capital.

Donan garrot á l' Industria Catalana en aquell pal hont més tart l' Agricultura y el Comers hi farán cap morint á mans d' en Navarro... qu' es el butxí mes com cal.

La pobre Industria prou crida que no vol aquets tractats que no portan cap ventatja y en canbi causan mols mals.

En Navarro incommovible ab sa sang freda especial, apreta el cargol ab rabia entre l' assombro més gran de les regions espanyolas qu' ho contemplan ab esglay.

Darrera de las montanyas que s' hi veuen molt enllá treu el cap enciusosida la Fransa qu' està esperant l' acabament de la pena pera pogué entrar de franch las sevas manufactures que á Espanya arruinarán.

***

SOLOS DE TROMPA

Apropòsit d' un "lance"

Un tal D. Benigne Varela, de Zaragoza, no tant benigne com el seu nom fa suposar, segons veurà el curiós llegidor més endavant, va desafiar en un dels dies de la passada setmana, a un senyor D. Joan Pere Barcelona de la mateixa ciutat.

Fins aquí, la cosa no te res de particular. S' ha usat y abusat tant del desafío en aquets últims mesos, que la gent, qu' al principi s' hi interessava una mica, ha acabat per no donarhi la més mínima importància y l's duelistas recalcitrants s' han quedat al cap de vall sense més públich que l's llegidors de *Los Sucesos* y altres setmanaris portantveus del crim.

Y es comprén que sigui així, car la gent, encare qu' una mica tart s' ha donat compte de que l's anomenats *lances de honor* no tenen gran cosa que veure ab l' honor y que en el caso más favorable com diuhen aquells anuncis de la loteria d' Hamburg, sols eran producetes del quisquillós caràcter d' alguns caballers, hereders directes d' aquells antichs fidalgos qu' anavan á estacades per un tres y no res. Y dich en el caso más favorable, porque ja s' han donat cassos de *lances* certats sens altre motiu que l' afany de notorièt y anant més enllá pera ferlos servir de reclam á tal ó qual empresa mercantil; anunci aquest que no se l's ha occurrent encara als yanquis, malgrat tenir fama de ser els reys de la propaganda.

Per altre part, y per si tot aixó no fos prou, els due-listas han vingut abusant massa de la bona fe del pùblic, donchs per regla general després d' armar un batibull fenomenal, escampant als quatre vents tots els detalls del respectius *lances*, resultava que acabaven la cosa ab la major harmonia y després d' haber tirat uns quants trets enlayre pera espantar als auells, s' en anavan á celebrar guapament un xefis pera conmemorar el suceso.

Per tot lo dit y quelcom més qu' es queda en el tinter, nosaltres no hagueram fet la més mínima alusió á cap *lance de honor* encar que s' hagués desafiat mitj Madrid ab l' altre mitj, pero trenquem la consigna devant d' aquest desafío de Zaragoza, donchs no podem resistir la temptació de fer alguns comentaris aproposit d' un *dúelo* que s' ha sortit de l' esfera vulgar dels altres per una circumstancia especialíssima. Fins aquí, y

prententlos per terme serio y utilisant termes jurídics, podian calificarls de *conatos de intento d' homicidi*, com deya aquell, pero el de Zaragoza ha resultat un assassinat ab totas las de la llei.

Una volta en el camp, qu' en aquest cas ha sigut del *deshonor*, els dos contrincants, el senyor Benigne Varela sense esperar la veu de foch del jutje de camp, engega el revolver sobre el senyor Barcelona, causantli una greu ferida per l' espalla, que l' va posar á las portas de la mort.

Sembla que l' poble de Zaragoza va sentir una fonada indignació devant d' aytal fet y que las autoritats van pendre cartas en el assumptu y el senyor *Maigne* Varela ha anat de moment á pagar el seu delicté á la presó considerat com un vulgar criminal ó un catalanista, qu' en aquets temps ha vingut á esser considerat per els nostres polítics com una mateixa cosa, car sens tracte pe l' mateix raser.

Sembla qu' are s' han donat compte las autoritats de que l' desafío es cosa rancia, inmoral, repressiva y de que ja es hora de que s' hi posi *coto*, com ellas diuhen. A Espanya sempre succeixen aixís, es precis que troni perque s' enrecordin de Sta. Bárbara y ha sigut necessari qu' un ciutadà rebés un tret per l' espalla perque s' en adonguin de lo que l' poble ja te calificat temps ha.

Pero, diguemho tot; no ns fem grans il·lusións respecte al particular, perque aquí se soluciona tot *demunt del paper*. Estém farcits de lleys, reglaments, reals ordres y reals decrets que sols tenen aplicació quan han de servir pera posar trabas á las iniciatives d' Ajuntaments, corporacions y particulars, però invàriablement no s' compleixen quan la seva aplicació es fa justa y necessaria.

Sobre el *paper*, donchs, y per no variar, se posarà remey al abús dels *lances de honor*; fins ens atrevírem á assegurar que á horas d' are, ja s' está estudiant detingudament, (á Espanya també es de ritual l' *estudi detingut de tot*) l' assumptu y pot ser ja s' han embrutat una pita de fulls de paper de barba.

Pero nosaltres, (qu' en aquest cas, vol dir el poble català) eterns escéptichs ab respecte á la virtualitat y eficacia de las lleys espanyolas, ja tenim descomptat en lo que acabaran aquestas *mides* que van á pendre las nostres autoritats.

S' embrutarà molt paper d' ofici, suarán las premp-sas, patirà la *Gaceta* y... seguirán els *lances de honor* com si tal cosa.

Lo qual durará fins que torni á surtit un Benigne Varela; en quin cas se tornarán á pendre *mides* y así sucessivament.

Com succeix en tantas y tantas cosas, de molta més importància que l's *lances de honor* y que seria prou lido enumerar.

FIDIAS.

Presó Model 12 d' Octubre de 1906.

Festival á benefici de LA REIXA

Com déyam en nostre darrer número, el vinent diumenge dia 21, á las deu del matí, tindrà lloch al Teatro de Novetats, el concert dedicat als Congressistes de la Llengua Catalana y quién producte es á benefici de la benemerita comisió de la «*Unió Catalanista*,» *«La Reixa»*.

L' execució del programa que publiquem seguidament va á carrech del «*Orfeó Barcelonés*» que dirigeix Don Pere Serra ab sas tres seccions de senyoreta, homes y noys, de la orquestra del «*Gran Teatre del Liceo*» y del tenor Antoni Amiel.

Véguintse las composicions que s' executaran:

PRIMERA PART. — «*La Nostra Ensenya*, P. Serra, — «*Primavera Eterna*, Morera. — «*Tannhäuser*, escena de Wolfram y chor de pelegrins. (Acte terç), Wagner. — «*Cant de Victoria de Mirjam*, Op. 136 Schubert. — «*Guernikako Arropa*, Iparraguirre. — **SEGONA PART.** — «*Marsellesa*, Rouget de L'Isle. — «*Nocturn en el Bosc*, Schubert. — «*Psalm CL*, César Franck. — «*Mar Tranquil y Viatge feliç*, (1.ª audició), Beethoven. — «*Fragment del 2.º acte de Bruselas*, Morera. — «*Los Segadors*.

Com se veu, el programa es escollit y degut á l' objecte altament humanitari de dita festa, no cal pas dir si 'ns alegraria de tot cor que resultés esplèndida y productiva al ensembs, pera la may prou lloada Comisió benèfica.

!!Separatistas!!!

IV que 'n són de greix aquests pobrets diaris de Madrid!

El que mes y el que menys si l' deixavan fer, dictaría unas lleys y pendrà uns determinis que l' rey Herodes quedaría com un colom, al seu costat.

Jo crech que pateixen d' una nova malura no classificada encare que l's fà tornar rabiosos y volen mossegar no arribant mes que á llenyar esquitxos de baba.

L' un dia ens volen sembrar de sal, l' altre demana l' abolició del català — qu' ho diguin á n' aquest estol de congressistes estrangers que son avuy hostes de casa — el de mes enllá que s' declari á l' autonomia aspiració faciosa y com á facciosos sigan tractats els que la defensin; en fi la seva rabia no té aturador.

Pro que no s' desesperin els perioderos de compra y venta que tal com van las cosas res tindrà d' estrany qu' arribés un moment en que l's dongueixin autorització per mossegar. Mes serà bò y caritatiu advertirlos que no s' pensin que ns deixarem mossegar impunemente perque ans d' arribar á nosaltres, el dia que conseguissin aquest permis, alguna cosa discretament dirigida els curerà aquesta catalanofobia aguda, deixantlos en estat de no haver de menester una segona cura per un may mes.

R. GUITART.

Cambis de nom

Segons un *conspicuo* revolucionari de brenars, súbdit obligat del Baró dels Josepets, una de las primeras coses que farà el municipi Barceloní tant bon punt hagi triomfat el Baró, será procedir al cambi de nom d' alguns carrers que constituiràn una vergonya per l's progressius.

El propi *conspicuo*, ens ha facilitat una petita llista dels cambis de noms d' alguns carrers pera que serveixin de vermouth y á la vegada pulsar així la opinió revolucionaria.

Vegis la llista.

Del carrer de la Mare de Deu, s' en dirá *Calle de la mamá de D. Alejandro*.

Del carrer de Balmes, *calle de Vila*.

Del carrer del Cardenal Casañas, *calle del concejal Giner de los Ríos*.

La plassa dels Josepets, serà la *plaza de los Alemanes*.

Las hortas de Sant Bertrán, quedarán convertidas en *hortas del os Bertrán*.

El carrer del Peu de la Creu, serà *calle del pie de la guillotina*.

De la plassa del Bon Succés, se'n dirá *Plaza de Los Sucesos*.

El carrer de la Lluna, serà la *calle de la Revolución*.

El carrer de Tres llits, serà la *calle de Tres catres*.

El portal del Angel, *portal del Demonio*.

El carrer del Aglá, *calle de las meriendas*.

El carrer de las Carretas, *calle del Progreso*.

El dels Cegos de la Boquería, *calle de los súbditos de Alejandro*.

El del Gobernador, *calle del buen amigo*.

El de la Llibertat, *calle de los alborotadores*.

El de Marques de la Mina, *calle del dueño de la Caza del Pueblo*.

La plassa de la Llana, *plaza de las Fraternidades*.

La del Conde del Asalto *calle de los guerreros*.

El carrer del Pom d' Or, *calle de irlo á empeñar*.

El d' en Xuclá, *calle del investigador*.

En cambi no sufrirán alteració: el carrer de la Palla, per reputarla de necessitat insustituible, ni el carrer de Perot lo lladre, perque hi haurien empentes al tractar de sustituirlo.

PERE CIRERA Y PRUNA.

10 Cts.

L'AVI

10 Cts.

El principi del fi

Per a esser bon Lerrouixista

Per poguer ser lerrouixista se beurá sempre á galet tindrà molt curta la vista y per senyera... un barret; autòmata la intel·ligència, puig l' amo ja ho pensa tot' sorda y muda la conciència y la rahó del garrot. Adorar cal al gran JO, duenyo d' honoras y de vidas Deu y César de debó de las supremas mentides Son cap podrà sé, un pepí, sa llògica, una gran planxa, cultura... no vé d' aquí; per vera patria, la pànya. Votá y fer lo qu' Ell ordena ab fé y voluntat sumisa baixar devant d' Ell l' esquena per alsarli la camisa. Aná á armar la gran camorra á n' els contraris mitins ab partides de la porra com en temps dels sagastins. Combatirà á sang y á foc als solidaris de nota sens permetre que en cap lloc se denigri á n' en Panxota. De solidari ho será de la centralista trama y esperarà asentat la revolució de camama. Si així ho sá ben formal té seguir empleo doble ó sé un membre principal de la Ratera del Poble.

JULI VIÑOLAS

Teatre del Congrés

De Madrid ens envia un senyor á qui no tenim el gust de conèixer el prospecte que, anunciant la pro- pèra obertura del Teatre del Congrés, ha publicat l' empresa d' aquest local.

El prospecte està escrit en *harmoniosa* y nosaltres, hem duptat entre publicarlo traduït al català ó en el llenguatge original pero tot seguit hem triat això últim pera que no perdi res ab la traducció.

Diu així:

TEATRO DEL CONGRESO

Gran compañía cómico-lírica-dramática-gimnástica-ecuestre, bajo la dirección del reputado primer actor y director, D. José Canalejas y Méndez.

PERSONAL DE LA COMPAÑIA POR ORDEN ALFABÉTICO

ACTORES Y ACTRICES

(Hi han aquí 'ls noms dels més acreditats cómichs y dansants de la política espanyola. Son prou coneguts pera que sigui necessari reproduirlos.)

CORO GENERAL

A cargo de la mayoría liberal y minoría maurista.

APUNTADOR

D. Antonio Maura y Montaner

ESTRENOS

La empresa tiene en cartera para estrenar, en el transcurso de la temporada, las siguientes obras: de Don Rodrigo Soriano: *Todos son muy honrados, pero los estampillados no parecen*, *Los tratados de comercio ó A París en burro, Palos y á casa y al freir será el reir*. Este autor tiene anunciatas á la empresa otras obras además de las que quedan consignadas, però duda que puedan estrenarse todas; de D. Nicolás Salmerón, *La amnistía*; de los Sres. Rusinyol (A) Rahola y Bertrán y Musitu, *La eterna cuestión*, *Las amarras*, *El triunfo del mal ó La ley del embudo y La nueva inquisición*; de D. Segismundo Moret, *La Autonomía es la paz*; de D. Alejandro Lerroux, *La revolución por dentro* (del Suizo) ó *El amigo del obrero*, *De emperador á mendigo*, *Viva España con honra ó La torre de los Josepets y La partida de la porra ó ¡No más coplas!*; de D. Emilio Junoy, *El organillero*; de D. Antonio Maura, *El Montón*, *La muerte del caciquismo y Després de yo... el diluvio!*; de D. Juan Navarroreverter, *La breva*, *Se acabó la industria y El poder del oro*; de D. Gumersindo Azcárate, *La libertad es un mito*; de autores anònims escritas en catalán y traduïdes al castellano por distinguidos autores madrileños, *Muts y á la Gabia*, *La Autonomía ó la mort y Tal hi va que no s' ho creu*.

INAUGURACIÓN DE LA TEMPORADA

Tindrà lugar el dia 23 del corrente, poniéndose en escena la aplaudida comèdia, *Militares y paisanos* y la zarzuela *Aquí va á haber algo gordo ó La casa de los escàndalos*.

Per la copia,
R. C.

TROMPADAS

Fá tres ó quatre dias qu' un d' aquests diaris forasters que 's distingeixen per son acendrat amor á Catalunya y per consegüent á Espanya, deya un grapat de coses lletjias á nostre brau company en Lluís Manau, empresonat com ja saben vostés per no haver dit unas paraules

De separatiste per amunt, demanin. Tota la lletanfa de conceptes denigrants—s' entén, denigrants dits per un altre que no fós aquest diari— anava dedicada á n' en Manau. Sort que l' esperança y la resignació han vingut á formar part del nostre programa, que ó sino.. De totes manerar serveixins de consol el pensar que ja arribarà l' ocasió d' estiralsi las aurellas y allavors els hi deixaré més llargues, qu' en Jordi es morirà d' enveja. Y aixó qu' en Jordi les hi té de llargues. A n' el Centro de Caçadores ja ho saben.

A la Caza hi haurá companyia de sarsuela, de la que ja se n' han publicat las llistas.

Hem tingut un desencant horrorós. Lo primer que se 'ns va acudir va ser mirar si l' apuntador era en Moret com ens havíen dit, y efectivament no ho era.

Tampoch hi figurava l' amo y aixó ens feu sospitar D' averiguació en averiguació hem tret en clar qu' hi haurán á la cosa dugas companyías; la que farà comèdia al escenari, y la que 'n farà á fora del escenari. Vaya una ganga la dels abonats de la Caza! Per una endolla cada mes, dugas companyías.

Y que farán bonas obres totes dugas. Sobre tot les que farà l' amo, basadas en el popular dónam p' y digam tonto.

¡Ah! viu, viu.

La Junta de Solidaritat Catalana ho acordat celebrar el dia 21, un grandios meeting pera demanar que les minorias que varen retirar-se del Congrés hi tornin al objecte de conseguir per tots els mèdis que siga derogada la llei de Jurisdiccions y qu' es concedeixi una ampla amnistia pera 'ls delictes d' opinió.

Sembla qu' se celebrarà á la plassa de toros pera que hi puga capiguer la gentada que segurament voldrà anarhi.

Està per demés el dir que L' AVI s' hi adhereix ab tots els seus cinch sentits.

Es á dir ab quatre, perque per això dels delictes d' opinió (?) ja n' hi costa un.

L' Associació protectora de la Ensenyança Catalana, ha editat una sèrie de postals ab vistes de Catalunya quin objecte es, conseguir recursos pera fomentar y sostener Escoles Catalanas.

No dauptém en assegurar que tots els aymants de nostra terra sabrán donar una mostra de son amor á la causa, adquirint aquestas postals.

Cal recordar que l' ensenyansa es l' exèrcit que sense treurer vidas guanya victòries y enlaira als pobles.

Havém rebut el primer número del *Catrívol* setmanari festiu.

Llargua vida desitjém al alegre confrare.

La propera obertura de Corts, promet ser cosa deliciosa.

En Soriano solzament, té al pap dugas grossas d' interpelacions á quina mes curiosa.

Els abonats á n' á la cambra popular, no hi veuen de cap ull de tant contents qu' estan.

L' espectacle resultarà verament divertit.

L' únic que no fan pessa
aquests divertiments
es á n' en Lopez Canaris
qu' el tombarán de catell.

Els dos primers números de *Or y Grana* setmanari confeccionat per entusiastas donas catalanas, han sigut un èxit complert.

No necessitan tant ardidas companyas de causa que ningú las encoratxi, però no podém fer menys que donarlashi mercès en nom de la patria que tots defensém ja que la seva hermosa obra, marca una fita inesborrable en el resorgiment de la conciència catalana.

Are si que vā d' debò.

A n' el infelis que se li acudeixi anar al terreno del honor, quedarà illuit.

El Gobern per si sembla qu' s' ha pres en serio això de castigar duelists y cátate que ja estan buscant dos fulans,—l' un l' Armían y l' altre en Delgado—qu' així que 'ls tinguin serán fets butifarras en un obrir y tancar d' ulls.

La gent per això no s' hi capifica perque ja s' veu que va de bromà.

Fossin catalanistas els que tinguessin el vici de desafiar-se, y ja veurián allavors quanta gent hi hauria á la mètoda.

Això sino eran penjats al cim del Tibidabo para es-

carmiento de les genies.

Are en Maura ha canbiat de tècnica.

Així com avans al arribar á qualsevol banda dispara tres ó quatre frasses d' aquelles qu' improvisa ab dos dies d' anticipació, ho ha deixat.

Are fa de mut y el paper el borda á maravella.

Tant mateix don Antoni; fa com las donas hermosas; quan van ben arregladas fan goig y quan van d' estar per casa encara en fan mes.

Y que llonga la sap el pintor mallorquí.

Y que curta la saben els que 'l creuen.

Els nous pressupostos venen aumentats en disset milions de pessetes.

O siga quasi una pella per barba lo que tocará pagar de mes á cada espanyol.

Es lo que diuhen els pares de la patria: ja que no poden menjar que páquin, una cosa ó altra els hem de deixar fer.

El primer número de *Marramau!* ens ha sigut eniat.

Aquet novell setmanari vè á lluytar ab entusiasme per la Solidaritat Catalana

Molts anys de vida desitjém al nou company, y molt cuidado perque corren més vents.

Han corregut rumors insistents de repetir un fet que va portar molta qua.

Els actors aquesta vegada s' ha dit si fóran diferents.

Ab tot y que s' anyadia qu' eran los *mismos perros* ab

diferentes collars.

Vetaqui una comparació que 'ns ha fet saltar tres llágrimas y mitja d' alegria.

Per lo dels perros, y per lo dels collars.

Si no fos...

A Madrid s' ha estrenat una sarsuela que 's titula *Que se va á cerrar!*

En cambi s' anuncia l' estreno d' un altre pera el dia 23, que be's podria titolar *Que se va á abrir!*

Lo qu' es que no 's pot saber si serà sarsuela, tragedia ó melodrama.

Encare que podria resultar pantomima.

A tretze millons arriban els aumments en el ram de Guerra, en els pressupostos vinents.

Bueno, bueno.

En Navarro etc. etc. diu qu' Alemania està en bona disposició pera fer un tractat de Comers ab Espanya. Ay sant cristi! ¿Y com vol que no hi estigui en bona disposició, essent vosté ministre d' Hisenda!

¿Que no veu que vosté es tant complascent?

Perque no es de creure que lo quo fá, ¿ho fassi per altra cosa que per complacencia?

¿Vol callar home?

Mirin que fa bonich:
Madrid, 12

«En un cinematògrafo de la calle de Luchana un inspector de policia pretendí que entraran gratis varis señoras que le acompañaban. Se opuso el dependiente y se promovió un gran escàndalo. El inspector llevó al dependiente al Juzgado por descato á la autoridad.»

A la vista d' això cal confessar qu' Espanya va engrandintse en tots els ordres. Are mateix això ja sembla Rusia. Qu' es la nació mes gran del mapa d' Europa. Tindrém de comensar á pensar en acabar l' imitació.

En Lerroux no s' ha adherit al Congrés de la Llengua Catalana

Y ens estranya perqu' ell de llengua, car no sigui catalana, ne té molta

Lo que no té son fets.

Per lo menys, bons.

Las sessions de la pròxima legislatura serán las mes divertides que s' haurán donat desde la Restauració cap aquí.

Solsament en Rodrigo Soriano té preparada la friclera de trenta interpellacions.

Si á n' aquestas s' hi ajuntan las que hauran de desenrotillar els nostres diputats y els de la minoria republicana, caulelin...

De tanta interpellació creyém no llegirne cap perque al segon ó terc dia el govern serà á can Taps

El pacifici revolucionari dels Josepets sembla que vol tornar á fer la viu viu á n' en Salmerón.

El fracàs en la darrera Festa de la Llibertat, l' hi deu haver servit d' amarga ensenyanza.

Ens han dit que pert la gana y que fins no pot dormir y que ja no beu Champagne quan s' entaula á ne 'l Suis.

No dirán que no 'na belluguém á Catalunya.

El diumenge passat hi varen haver entre grans y xichs mes d' una dotzena de mitins

Lo qual suposa un gasto de telegramas d' un grapat de pessetes.

Y un amohino pera el govern si 'ls ha de llegir tots.

Afortunadament pera ell, nosaltres creyém que així que 'ls hi arriba un telegrama de Catalunya, el primer y únic que s' en entera es la cistella...

Això no vol dir que no estiguém conformes ab els mitins.

Creyém que son un gran bê pera el país quan s' hi esposen coses justas.

Y un mal pe 'l govern encara que 'ls ministres no s' ho pensin.

Y creguin que no s' ho pensan.

BUSSÓ

J. Bargalló: Repetim lo dit en el número anterior.

Lux: Si senyó; va bé; prò hi ha massa vida privada. Fassi quelcom mes.

M. Balmes: No senyó no; vosté voldria que 'l nostre director pasés l' hivern á la presó y segons diuhen hi s' moit fret.

Impresos de totes classes

Promptitud y economia

LITOGRAFIA BARCELONESA.—Sant Ramón, 6